

ÚJ SZERETET

János 13:34-35

Jézus Krisztus földről való eltávoztása előtt tanítványaira hagy valami olyan értéket, amely azóta sem veszítette el jelentőségét. Ez pedig az új szeretet.

Elkoptattuk mi ezt a szót már sokszor, mert a kegyes, szép szavak mellől hiányzott a cselekedet. Ezt akarja az Úr Jézus megújítani bennünk éppen az új év elején.

De miért is új ez a parancsolat? Hiszen az Ószövetségben is megvolt. A jelentése új, mássá lett Jézus Krisztus által. Ez nem egy parancsolat a sok közül, hanem az egyetlen. Álljon ez a parancsolat a hívői élet középpontjában! Mégpedig úgy, hogy sohase vonjam szeretetem körét olyan szűkre, hogy csak azok férjenek el benne, akiket könnyű szeretni. Az ilyen szeretet rövidlátó. Ezért maradtunk sokszor adósok egymás felé a szeretetben, mert erről mindig is könnyebb volt beszélni, mint tenni valamit.

A szeretet nem más, mint szolgálat és önmagunk áldozatos odaadása. Ezért nem is könnyű ennek a megvalósítása akár a családban, akár környezetünkben, vagy éppen a gyülekezetben. Viszont egyet tapasztalatból tudok mondani: amikor megtettem, amit Jézus Krisztus példázatában megmutatott, az kivétel nélkül mindig boldogságot jelentett. Viszont soha nem tapasztaltam, hogy a rosszindulat, vagy éppen a szeretet megcselekvésének elmulasztása megnyugvást adott volna. Inkább lelki bankkódást, gyötrelmet jelentett.

Különbözők lehetnek az emberek, akikkel találkozunk, mert más a bőrük színe, öltözetük, neveltetésük, pozíciójuk, de mindnyájan arra vágnak, hogy szeressük őket. Mindenki szom-

júhozik a szeretetre. Várják a kinyújtott kezeket, kitárt szíveket, vagyis várják az olyan embereket, akik tudnak és akarnak szeretni.

Kalkuttai Teréz írásából olvastam: „*Valahányszor nagyon szerettem, úgy éreztem, most élek! Aki úgy tud szeretni, mint te, Istenem, az örökké él. A szeretni tudás az örök életre szökellő vízforrás bennem. A te szereteted mindenkit beborít, fenntartások nélkül adja magát, és sohasem mondja, hogy elég. Adj nekem is a szeretetből, hogy legalább meg tudjam közelíteni a Te nagy szeretetedet.*”

En is szükségesnek érzem ezt kérni, mert úgy veszem észre, hogy azokat, akik tőlem távol vannak, azokat képes vagyok szeretni. (V.ö. 1Jn 4:20)

Nehéz szeretnem azokat, akik más véleményen vannak, pedig éppen ezeket az embereket kell szeretetben elhordoznom. Ebben is meg kell újulnunk, és kérnünk kell az Atyát, hogy segítsen elviselni őket, és úgy szeretni, ahogy azt a Megváltó példájából megismertük. Isten minket egymásnak teremtett, és pedig úgy, hogy szeretni is tudjuk egymást. Hiszen a szeretet engem is boldogít, és ebben kaphat új tartalmat az én életem is.

Milyen sokszor előfordult az elmúlt évben is, hogy hiábavalónak éreztük szeretetünk kifejezését, cselekvését. Sokszor közömbösen fogadták mindezt gyermekeink, vagy még a felnőttek is. Viszont azt se felejtjük el, hogy amikor mi teljesen tehetetlenek vagyunk, az Úr akkor is velünk van. A csüggedés óráiban kérjünk még nagyobb erőt, türelmet és szeretetet, hogy az emberek előtt be tudjuk mutatni az Úr Jézust, aki nagyon szeretett minket, mert érettünk adta életét.

Igazán szeretjük mi embertársainkat? Szeretjük a hatmilliárd embert, akik a Földön élnek? Biztosra veszem, hogy igen! De beleeshetünk abba a hibába, hogy miközben szeretjük az emberiséget, azokat nem vesszük észre, akik mellettünk élnek, vagy akikkel naponta találkozunk. Szeretetünk ne egy elvont fogalom, szép bibliai tanítás legyen csupán!

Az igazi és új szeretet minden áldozatra önzetlenül kész. Kétségtelen az is, hogy ez a szeretet arra a magaslatra emel föl bennünket, ahonnan Jézus Krisztus irgalmasan nézett ellenségeire és a keresztfán is tudott éreztük imádkozni. Ez az új a szeretetben!

Ha valaki erre a magaslatra eljut, élete megtelik fényvel, ragyogással, és ekkor lesz hasonlóná Jézus Krisztushoz. „Látassék meg tetteid a te szolgálóidon!”

Krisztusi szeretet, ragyogd be először a mi életünk, hogy azután ezt a valóban új szeretetet tudjuk vinni és élni családban, a gyülekezetben és minden ember előtt!

Dr. Viczián János

Váci Mihály:

MÉG NEM ELÉG!

Nem elég megborzongni,
de lelkesedni kell!
Nem elég fellebogni,
de mindig égni kell!
És nem elég csak égni:
fagyot is bírjon el,
ki acél akar lenni,
suhogni élivel.

Nem elég álmodozni.
Egy nagy-nagy álom kell!
Nem elég megérezni,
de felismerni kell!
Nem elég sejteni,
hogy milyen kor jön el;
jövönket - tudni kell!

Nem elég a célt látni;
járható útja kell!
Nem elég útra lelteni,
az úton menni kell!
Egyedül is! Elsőnek,
elől indulni el!
Nem elég elindulni,
de mást is hívni kell!
S csak az hívjon magával,
aki vezetni mer!

Nem elég jóra vágnia:
a jót akarni kell!
És nem elég akarni:
de tenni, tenni kell!
A jószándék kevés!
Több kell: - az értelem!
Mít ér a hüvös ész?!
Több kell: - az érzelem!
Ám nem csak holmi érzés,
de seb és szenvedély,
keresni, hogy miért élj,
szeress, szenvedj, remélj!

Nem elég - a Világért!
Több kell: - a nemzetért!
Nem elég - a Hazáért!
Több kell most: - népedért!
Nem elég - Igazságért!
- Küzdj azok igazáért,
kiké a szabadság rég,
csak nem látják még,
hogy nem elég!
Még nem elég!

Végrendeletet készít?

Ne feledkezzen el
Szövetségünkéről, az amerikai
magyar baptista misszióról.
**Making a will? Don't forget
about the Convention,
our Hungarian mission.**

NEW YEAR

I am excited about a New Year aren't you? God is the giver of new things. And the Bible tells us in the New Testament He gives us a message of life and when we receive the message of life He gives us a new birth. And when He gives us a new birth He gives us a new nature. And after He gives us a new nature He gives us a new life. And some day the Bible says, He is going to give us a new body and we are going to live in a new heaven and new earth forever with Him. And **it all begins when we come to know Him.** God is a wonderful God and He has given us a New Year. And what a wonderful joy it is to know that God is the God of beginning again. He is the God of second chance. He is the God who wants to give us a wonderful New Year. (internet)

VALÓBAN ?

Most, a jubileumi év kezdetén, gondolkozunk el egy kicsit lapunkról, az Evangéliumi Hírnökről! Egy százéves szervezet életében nem természetes jelenség az, hogy egyetlen egy rendszeresen megjelenő publikációval keresse fel a tagságát. Akármilyen közösségről legyen is szó, az évszázadnyi idő alatt végbemenő változások olyan skáláját produkálják a tevékenységeknek és az érdeklődésnek, amit egy sajtóorgánium aligha tud összefogni. Vannak az olvasóink között olyanok, akik magyar nyelvterületen nőttek fel, és ebből adódóan a magyar írások nyelvileg is kritikus olvasói. Mások, szüleiktől származtatva ízeket a nyelvről, a lelkiségből és a szokásokról, inkább érzelmileg kötődnek a magyar szóhoz és így, a laphoz is.

Az Evangéliumi Hírnök a baptista közösség szemléletét tükrözi. Ha erre nem egy salátás tál képe villan fel előttünk, annak az az oka, hogy bár közösségünk élete, és ahogyan arról missziós hévvel szeretnénk hírt adni (és kapni) egyáltalán nem homogén, lapunkat mindig jellemezte egyfajta visszafogottság: soha nem állt az éppen divatos áramlat szolgálatába.

Voltak sajátos helyzetek, amelyekben nem rólunk és velünk, hanem az anyarszámban élőkkel beszélgettünk. Ha egyoldalúnak tűnt ez a társalgás, és egyesek szerint erőltetettnek, az csak növeli az értékét a történelmi megítélésben, mert szövetségünk tagságának a támogatásával lett a múlt rendszer felsőbb szerveiben is olvasott lappá ez a kiadvány. A történészek dolga lesz majd, hogy mérlegeljék és értelmezzék *Dr. Udvarnoki Béla* testvér írásainak a hatását, de annyit már tudunk, hogy erős reakciókat kiváltó véleménynyilvánításával egy olyan korszak állásait ostromolta, aminek utána van Magyarországon és a magyar baptizmus.

Az írott szó ilyen szerény megjelenítésben nem hívja magára a figyelmet. Ellentmondásos is lenne azzal próbálkozni, hogy színes villogásokkal szóragoztassuk az olvasót, aki evangéliumi hírekért veszi a kezébe ezt a lapot, és olvasásra készül. Szerkesztőnk, *Dr. Herjeczki Géza* testvér hónapról hónapra olyan írásokkal kopogtat nálunk, amikkel szívesen töltünk időt. (A magam firkálgatásait nem sorolom ezek közé; a *Valóban?* csak „töltelék” – egy kérdés, amire nem muszáj válaszolni.)

Ami a jövőt illeti, ki tudhatná, hogy mi lesz az Evangéliumi Hírnök sorsa? A tény, hogy ez a néhány oldalnyi papír, néhány száz magyar szóval a fedélzetén átélte már nagy viharokat, nem garantálja a jövőjét is. Ami rajtunk áll, az csak

ennyi, nem több és nem kevesebb: a mindnyájunkat érintő kérdésekről akarunk-e olvasni és írni, készek leszünk-e ezért áldozatot is hozni? A többi részletkérdés.

Köszönjük Herjeczki testvérnek a munkát, amit kitartó szorgalommal végez a lap rendszeres megjelenítéséért! Köszönjük az olvasók figyelmét és áldozatvállalását! Hálával tartozunk az Úrnak az Evangéliumi Hírnökért, százéves összetartozásunk hírmondójáért, amit idén is szívesen olvasunk.

Novák József



Ha pedig mint Atyákat hívjátok őt segítségül, aki személyválogatás nélkül ítél meg mindenkit cselekedete szerint, félelemmel töltésék el jövevényésegetek idejét. 1Péter 1: 17.

Nem mindenki hívhatja segítségül Istent úgy, mint Atyját. Ez a bensőséges megszólítás kizárólag Isten gyermekeinek a kiváltsága. Ha kegyelemből, hit által ezt a kiváltságot elnyerted, ismerned kell mennyei Atyád jellemét is. Ő ugyanis nem személyválogató és mindenkit cselekedete szerint ítél.

Mit jelent az, hogy nem személyválogató? Minden egyes megváltott emberre ugyan az a mérce érvényes. A hit által nyert kegyelem és az Istenfiúi kiváltság kötelez. Nem mindegy, hogyan élsz miután gyermeke lettél az Istennek. János apostolnál ezt olvassuk: - *Aki azt mondja, hogy Őbenne marad, annak úgy kell járnia, amint Ő járt (1Jn 1: 6).* Sokan hivatkoznak ma arra, hogy ők megtértek, ők kegyelmet nyert bűnösök. Azonban az életük ugyanolyan önző és világi értékeket követő, mint a megtérésük előtt. Nem félnek vétkezni, és bűnben élni. Mások viszont igyekeznek teljes életük odaszánásával, félelemmel eltölteni jövevényesgük idejét. Ők azok, akiknek az Isten családjához tartozás, önátadást és következetes engedelmséget jelent, és ráadásul ebben még nagy örömet és élvezetet is találnak. E második mérce szerint mér minket a mi Atyánk. Aki megtért, az egyben átadta a szívét is Istennek. Gazdát cserélt! Már nem az önzés, hanem a szeretet motiválja. Már nem ő az első, hanem Isten és az Ő ügye. Amikor Isten méri a hitéletünket, Ő nem személyválogató. Nem kategorizál minket a tehetségünk, tudásunk vagy talentumaink szerint. A tetteinket nézi, mert azok hangosabban beszélnek, mint bármi más.

Mit jelent az, hogy mindenkit cselekedete szerint ítél? A tetteink beszélnek a lelkiállapotunkról, a hitünkről és az Úrral való közösségünk valóságáról. Ja-

kabnál olvassuk a következőket: *Azonképpen a hit is, ha cselekedetei nincsenek, halott önmagában. (Jak 2: 17)*

A teljes képhez tartozik, hogy a hitelenségnek is megvannak a maga árulkodó cselekedetei és a hitnek is ugyanúgy. Ha valaki arról tesz bizonyosságot, hogy hitben él, de a cselekedetei inkább a hitelenséget bizonyítják, akkor az illető mondhat amit akar. Isten a cselekedetei szerint ítéli meg az embert. Ha valakitől megkérdezem, hogy van-e üdvössége? És erre azt válaszolja, hogy igen, ingen kegyelemből, hit által van üdvösségem! Erre azt kell mondanom, hogy ez egy szép és biblikus válasz. Azonban ha az élete eközben másról szól, olyasmiről, ami utálatos az Úr előtt, akkor az illető vagy nagyon félreértette a kegyelmet, vagy egyenesen hazugság az ajkán a szép hitvallás. Más szóval neki soha nem volt része abban, amit most olyan szépen kimond az ajkával. Az egész csupán egy betanult vallásos szlogen. Mert aki azt mondja, hogy Őbenne marad, annak úgy kell járnia, amint Ő járt.

Mit jelent az, hogy félelemmel töltésék el jövevényésegetek idejét? Kegyelemben élni azt is jelenti, önmagamát átadni annak, aki megkegyelmezett. Megtéretlen korunkban odaadtuk magunkat a bűnnek. A bűn útjáról hívott el Isten a keskeny úton való járásra. Ezen az úton teljes komolysággal és lelki éberséggel kell, hogy járjunk, más szóval, félelemmel! A hívó ember alapvetően fél vétkezni. Nem akarja felháborítani a mennyországot az Isten gyermekéhez nem méltó cselekedetekkel.

Lukács János

CHICAGÓ

E mostani beszámolóval az utóbbi négy hónapban lezajlott chicagói eseményekre tekintünk vissza.

Augusztus 5-én, a Kulcsár család ünnepi ebédet rendezett a Magyarországról ifjúpárként hazatért *Tihamér és Mónika* tiszteletére. Az ünnepi ebédre, más szóval utómenyegzőre, hivatalosak voltak mindazok, akik nem lehettek ott a magyarországi menyegzőn.

Előző nap, augusztus 4-én, volt *Kulcsár Bettina és Adam Goldin* menyegzője. Kívánunk nekik is sok boldogságot!

Augusztus 26-án volt *Clevelandban az aratási ünnepély*, amelyen mindössze hatan tudtunk részt venni Chicagóból. Szombat éjjel érkezünk meg. Vasárnap, egy istentisztelet keretében emlékeztünk meg az Erdélyben egyébként hagyományos aratási ünnepéről. Reggel részt vettünk az ifjúsági órán, ahol a chicagóiak tettek bizonyosságot. Ezt követően az istentiszteleten is élő bizonyosságot tettek a chicagói testvérek. Az ígét *Lukács János*

lelkipásztor hirdette a Jeremiás 8: 20-22 alapján, ahol a próféta sír amiatt, hogy elmúlt az aratás és a nép mégsem szabadult meg. Az elszalasztott lehetőségről, a megtérés számára rendelt alkalmas időről, a rendelkezésünkre álló mennyi orvosról és mennyi gyógyszerrel volt szó az ige alapján. Az elvégzett szolgálat jóleső érzésével a szívünkben jöttünk el Clevelandből.

Augusztus 27-én, hétfő este megszületett *Szabó Erika és Józsi* negyedik gyermeke, *Simon Péter*. Súlya a születésnél 7 lb, 4 oz. volt, a hossza pedig 19'', azaz 3.5 kg és 48 cm hosszú.



Október 14-én, a délutáni istentiszteleten történt meg Simon Péter bemutatása.

Szeptember 3-án, gyülekezeti pikniket tartottunk az Arlington Heights-i Frontier parkban. Jó volt együtt étkezni, játszani és építő beszélgetésekben részt venni. Kiváló strandidőt is fogtunk ki aznap, talán az utolsó ilyen szép időt a 2007-es évben.

Szeptember 8-án búcsúztatta az ifi, és 9-én a gyülekezet *Krestel Debórá*t. Debbie, több mint egy éves ittléte után, hazautazott Németországba. Mindenki nagyon megszerette őt. Várjuk vissza!

Szeptember 9-én *nagy szülők vasárnapja* is volt nálunk. Ismét megtisztultuk

kinek neve *Matthew Christopher*. Az ő bemutatására november 25-én került sor a délutáni istentiszteleten.



Matthew Christopher bemutatása

A Férfiszövetség és a torontói gyülekezet rendezésében *Rámában horgász-tábor* volt szeptember 28-30 között. Gyülekezetünkben részt vett id. Kulcsár Sándor, ifj. Kulcsár Sándor és felesége, Magda valamint Lukács Péter és Lukács János lelkipásztor. Isten, minden várakozás felett megáldotta az első horgász-tábort a Kanadai Rámában. A chicagóiakon kívül még részt vettek, Clevelandből, Detroitból, Torontóból, Magyarországról és Romániából látogatók, kiknek száma szombat estére meghaladta az ötvenet.

Volt is nagy halfogás a szombati napon... *Lukács János lelkipásztor* testvér megnyitotta Isten igéjét is a csodálatos halfogás történeténél, mely körül áldott lelki közösség alakult ki péntek délután és szombat este is. Többen is bekapcsolódtak a beszélgetésbe. Ifj. Kulcsár Sándor testvér és segítői finom halászlévet készítettek szombat estére,

Csupán csak egy kifogásuk volt a résztvevőknek: túl rövid idő állt rendelkezésre. Ezért elhatározták, hogy a horgásztábornak kell, hogy legyen folytatása. Így aztán 2008. február 1-3. között *jéghorgászatot* rendeznek ismét a horgásztábor szervezői, az ifjúsági sítáborral párhuzamosan. Ilyen még nem volt! Aki szeretné kipróbálni, jöjjön Rámába a jelzett időpontban.

Október 6-8. között fiataljaink és a lelkipásztorunk Kanadában, Rámában voltak, ahol először tartottak ifjúsági találkozót, amióta elkészült az új és korszerű ebédlő és közösségi ház. Chicagóból még részt vett Kis Péter és Sárika, Szabó István és Évike. Az ifi találkozóról már olvashattak részletes beszámolót az *Evangéliumi Hírnök* olvasói.

November 18-án *hálaadó ünnepélyt* tartottunk. Ezen az alkalmon vendégünk volt *Gerstner Kornél és Réka*, először, a nyáron történt házasságkötésük óta. Már szombat délután együtt voltak a fiataljainkkal. A hálaadónapunk alkalmából, közös ebédet is tartottunk.

December 9-én megtartottuk a hagyományos adventi koncertet, *Szabó József* testvér karmesteri közreműködésével. A koncertünk színvonalát emelte *Mike József*, brassói lelkipásztor



Mike József lp. Chicagóban



Chicagó-i nagyszülők a nagyszülők vasárnapján

a nagyszülőket ajándékokkal és szóban is, ők pedig egy szép szolgálati csokorral készültek a délutáni istentiszteleten.

Bálint Ferencz testvér lánya, *Noémi* szeptember 25-én délután fiút szült,

melyből mindenki hálással fogyasztott. Vasárnap a torontói gyülekezet a tábori kápolnában tartotta istentiszteletét a vendégek szolgálataival és Lukács testvér igehirdetésével.



Az adventi koncerten Szabó József karmester és az énekkar

testvér kiváló igei és zenei szolgálata. A terem tele volt látogatókkal a városból. A koncert-istentiszteletet követően megvendégtünk mindenkit az alagsorban gazdagon megterített asztaloknál.

PALM BAY

PRECIOUS MEMORIES

I am sitting by my window watching the demolition trucks at work tearing down the Melbourne House as we knew it at the Bethesda Retirement Home. I am very sad watching it all happen because not too long ago it was such a happy place. Many people enjoyed staying in that gracious old house.



The house was built when there were few of that type and size in the area. At one time it was the local post office and people would come by boat on Turkey Creek to pick up their mail.

Our convention purchased it in 1957 and it was the home for the dear old folks who were relocated here from the Old People's Home in Watervliet, Michigan. After their long journey and anxiety, they were grateful to be settled in Palm Bay where they could enjoy the warm climate all year. Many wonderful meals were prepared in the large kitchen

CHICAGÓ - folytatás

A 2007-es karácsonyunk kissé szomorú hangulatban telt el, mert ekkor búcsúztunk Szabó Józseftől, Erikától és gyermekeiktől. Szabó József testvér és családja New York-ba költöztek, és ott folytatják ezután a gyülekezeti szolgálatukat.

Mindig fájdalmasan érint egy gyülekezetet, amikor szolgáló testvérektől kell búcsúznia. Szilveszter este azonban maga az Úr vígasztalt meg bennünket egy csodálatos ígérettel a zoltárokból. *Egy folyam ágai örvendeztetik a Felségesnek szent hajlékait. Isten van benne, nem inog meg, megsegíti Isten reggelre kelve.* Zsoltár 46: 5, 6.

Mint gyülekezetnek meg van az a bizodalunk, hogy Isten lakik közöttünk és ezért nem fogunk meginogni ebben az újévben sem, amelyet kegyelemből mérgerhettünk.

Elvv.

and served in the dining room. Sunday services and prayer meetings were held in the living room and on the porch. After the Bethesda Retirement Home was built, the residents moved into the new facility.

The Melbourne House was then used for women who wanted to live independently. Also for overnight accommodations for family members of the residents. The Canadian women and other tourists enjoyed staying there during the winter months. It was such a happy home, always buzzing with activities. The women cooked, baked wonderful pastries, made noodles, and had Christian fellowship together in the home atmosphere. I am sure many of you will remember the Hymn Sings on the porch during the Board meetings. Family vacations were such a joy!

Changing Times! It is being demolished to make room for another building. I am sure it will be a nice modern one, but I still get a little nostalgic about the old one which is filled with so many memories. They are precious memories which I will cherish and I'm sure many of you will too.

The old home may be gone, but it will always be remembered as a haven of rest for the many retirees and tourists who stayed or lived there.

Precious Memories - how they linger.

Ethel Petre Kish

My Thoughts on my 80th Birthday

Dear Lord, today I am 80 and there's much I haven't done.

I hope dear Lord you'll let me live until I'm 81.

But then, if I haven't finished all I want to do,

Would you let me stay a while ... until I'm 82.

So many places I want to go, so very much to see,

Do you think that you can manage to make it 83.

The world is changing so very fast. There is so much in store,

I'd like it very much to live until I'm 84. And if by then I'm still alive, I'd like to stay until 85.

More planes will be up in the air, so I'd really like to stick

and see what happens to the world when I'm 86.

I know Dear Lord, it's much to ask (and it must be nice in heaven)

But I would really like to stay until I'm 87.

I know by then, I won't be fast and sometimes will be late,

But it would be so pleasant ... to be around at 88.

I will have seen so many things, and had a wonderful time,

So I'm sure that I'll be willing to leave at 89 MAYBE.

Ernest J. Kish

Read at the funeral service for *Ernest J. Kish* at Palm Bay. (He was 89.) Published, Gospel Messenger, 1998, December, page 9. (Ed.)



A memorial service honoring **Ernest J. Kish** was held on December 8th at the Silliman Memorial Baptist Church in Bridgeport, Connecticut. The Service was led by current Pastor *Joseph Delahunt* and included musical participation by *Judy Toth*, organist and *Cheryl Mayeran*, vocal soloist who sang „Will There be Any Stars In My Crown” which was Ernie's request. Also participating in the service was *Timothy Kish*, who offered a touching eulogy, and previous Silliman Pastor *Skip Rowe*, with a beautiful letter of his personal remembrance of Ernie's long life, his devotion to *The Hungarian Baptist Convention* and the early years at the *Bridgeport Church*. The family was represented by Ernie's wife of 67 years *Ethel*, his son, *Calvin*, and granddaughter, *Jessamyn Bergin*. Also, his brothers, *Julius* and *Elmer*, sisters, *Marguerite Stumpf* and *Helen Kautz*.

The service was well attended with many friends making the trip from all over the northeast. A Funeral service was held three weeks earlier in *Palm Bay, Florida* and included Ernie's Florida friends, Convention Representatives, and members of the *Palm Bay Bethesda Baptist Church*, where he had spent the last 34 years of his life.

Ernie had served in the *United States Navy* during World War II. and for the organ postlude the service ended with the very touching Navy Hymn „Almighty Father Strong to Save.”

Ernest Kish was well known to many in the Hungarian Baptist Community as a fine dedicated Christian leader in the